

UOHSX00G5A96

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0058/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-17673/2022/163

Brno 24. 6. 2022

V řízení o rozkladu ze dne 11. 5. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, který podal navrhovatel –

- společnost **CONSULTA BÜROTECHNIK, s.r.o.**, IČO 25327101, se sídlem Cukrovarská 519/20, 682 01 Vyškov, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 3. 3. 2022 JUDr. Jiřím Polanským, advokátem ev. č. ČAK 00513, IČO 65078071, se sídlem Trojanova 12, 120 00 Praha 2,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0112/2022/VZ, č. j. ÚOHS-14304/2022/510 ze dne 29. 4. 2022, ve znění opravného usnesení č. j. ÚOHS-17264/2022/500 ze dne 23. 5. 2022, vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Univerzita Karlova, Lékařská fakulta v Plzni**, IČO 00216208, se sídlem Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**LFP - U2 vybavení - Dodávka AV techniky - interaktivní tabule - opakovaná**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 19. 11. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 11. 2021 pod ev. č. Z2021-043162, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 24. 11. 2021 pod ev. č. 2021/S 228-599541, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0112/2022/VZ, č. j. ÚOHS-14034/2022/510 ze dne 29. 4. 2022, ve znění opravného usnesení č. j. ÚOHS-17264/2022/500 ze dne 23. 5. 2022

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 4. 3. 2022 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh navrhovatele – společnosti CONSULTA BÜROTECHNIK, s.r.o., IČO 25327101, se sídlem Cukrovarská 519/20, 682 01 Vyškov, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 3. 3. 2022 JUDr. Jiřím Polanským, advokátem ev. č. ČAK 00513, IČO 65078071, se sídlem Trojanova 12, 120 00 Praha 2, (dále jen „**navrhovatel**“) – z téhož dne (dále jen „**návrh**“) na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Univerzita Karlova, Lékařská fakulta v Plzni, IČO 00216208, se sídlem Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1, (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „LFP - U2 vybavení - Dodávka AV techniky - interaktivní tabule - opakovaná“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 19. 11. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 22. 11. 2021 pod ev. č. Z2021-043162, ve znění pozdějších oprav a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 24. 11. 2021 pod ev. č. 2021/S 228-599541, ve znění pozdějších oprav, (dále jen „**veřejná zakázka**“ nebo „**zadávací řízení**“).
2. Doručením návrhu bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) dne 4. 3. 2022 zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.

II. Napadené usnesení

3. Dne 29. 4. 2022 vydal Úřad usnesení sp. zn. ÚOHS-S0112/2022/VZ, č. j. ÚOHS-14304/2022/510 (dále jen „**napadené usnesení**“).
4. Výrokem napadeného usnesení Úřad rozhodl, že se správní řízení podle § 257 písm. d) zákona zastavuje, neboť k návrhu navrhovatele nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli (dále také „**doklad o doručení**“).
5. Úřad přezkoumal náležitosti návrhu a na základě zjištěných skutečností konstatoval, že návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ve věci předmětné

zakázky nesplňuje podmínky stanovené v § 251 odst. 1 zákona, protože Úřad nemohl konat jinak než správní řízení zastavit. Součástí návrhu navrhovatele nebyl jakýkoliv dokument, kterým by navrhovatel mohl prokázat, že z jeho strany došlo k doručení námitek zadavateli v souladu se zákonem.

6. Dne 23. 5. 2022 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-17264/2022/500, kterým napravitel zřejmou nesprávnost spočívající v nesprávném uvedení subjektů, které měly obdržet napadené usnesení, třebaže reálně bylo napadené usnesení doručeno řádně, tedy v souladu se správním řádem.

III. Námitky rozkladu

7. Napadené usnesení bylo navrhovatelovi doručeno dne 2. 5. 2022. Dne 11. 5. 2022 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.
8. Navrhovatel v úvodu (části I) rozkladu upozorňuje na fakt, že mu Úřad dne 28. 4. 2022 zaslal kompletní spis, jehož součástí byl právě doklad o doručení, z něhož je postaveno najisto, že předmětné námitky byly zadavateli dodány dne 10. 2. 2022. Navrhovatel uvádí, že součástí spisu bylo též rozhodnutí o námitkách podaných proti vyloučení dodavatele ze dne 24. 2. 2022 (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“). Navrhovatel tedy konstatuje, že Úřad měl doklad o doručení fakticky k dispozici, když jej navrhovatel sám zaslal, a to již od 14. 3. 2022, a od téhož dne měl k dispozici rozhodnutí o námitkách, z něhož bylo patrné, jak a kdy byly námitky doručeny. Navrhovatel tudíž považuje napadené usnesení za nelogické, jelikož předmětný doklad byl již dne 28. 4. 2022 zaslán navrhovatelovi Úřadem a dne 14. 3. 2022 byl učiněn součástí spisu.
9. V další pasáži (části II) rozkladu navrhovatel poukazuje na to, že smyslem a účelem povinnosti předložit potvrzení o doručení námitek zadavateli je, aby bylo prokázáno, jak a kdy navrhovatel námitky zadavateli doručil. Opakovaně uvádí, že Úřadu muselo být zřejmé, že navrhovatel zadavateli doručil námitky řádně a včas, když den před vydáním napadeného usnesení zaslal navrhovatelovi doklad o doručení a také rozhodnutí o námitkách, ve kterém sám zadavatel výslovně uznal doručení námitek v zákonné lhůtě. Navrhovatel má tak odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 Af 97/2016 ze dne 18. 10. 2017 a rovněž mimo jiné na nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 281/04 ze dne 25. 8. 2005 postup Úřadu za přepjatě formalistický, přičemž následkem tohoto postupu bylo odepření spravedlnosti a porušení ústavně garantovaných práv navrhovatele.
10. V části III rozkladu navrhovatel poukazuje na komentářovou literaturu k předmětnému ustanovení § 257 písm. d) zákona, na základě něhož Úřad dané správní řízení zastavil. Konkrétně odkazuje na KRČ, Robert a VANĚČEK, Jan. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2022, str. 912, ze které cituje: „*Další neodstranitelnou vadou je nepřipojení dokladu o doručení námitek. Pokud tento doklad však již ÚOHS má k dispozici (zadavatel jej například zaslal k návrhu jako součástí dokumentace o veřejné zakázce), domníváme se, že není vhodné, aby Úřad zastavoval správní řízení z ryze formalistických důvodů.*“ (dále též „**odkaz na komentářovou literaturu**“). Navrhovatel zdůrazňuje, že tato citace komentářové literatury je přílehlavá právě na šetřený případ.

11. Navrhovatel v závěru této pasáže rozkladu shrnuje, že Úřad měl doklad o doručení k dispozici, jelikož mu byl zaslán jako součást dokumentace o veřejné zakázce.
12. V závěru rozkladu (části IV) navrhovatel uvádí, že Úřad vydal dne 22. 4. 2022 rozhodnutí č. j. ÚOHS-13567/2022/510, kterým podle ustanovení § 61 odst. 1 správního řádu zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku (dále jen „**rozhodnutí o nařízení PO**“). Vydáním a doručením tohoto předběžného opatření do datové schránky byl navrhovatel dle svého tvrzení ubezpečen o formální bezvadnosti návrhu.

Závěr rozkladu

13. Navrhovatel se rozkladem domáhá, aby předseda Úřadu napadené usnesení v celém rozsahu zrušil.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

14. Dne 18. 5. 2022 bylo Úřadu doručeno vyjádření zadavatele k předmětnému rozkladu. Zadavatel se ve svém vyjádření ztotožňuje s postupem a závěry Úřadu.
15. Napadené usnesení bylo dle názoru zadavatele vydáno v souladu se zákonem. Zadavatel uvádí, že sám navrhovatel v rozkladu připouští, že doklad o doručení zadavateli nebyl připojen k návrhu, a skutečnost, že byly námítky podány včas, byla Úřadu osvědčena až dne 14. 3. 2022, tedy mimo jiné již po lhůtě zákonem stanovené pro podání návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele. Již z tohoto tvrzení samotného navrhovatele v rozkladu je tedy zřejmé, že napadené usnesení je správné, neboť podaný návrh nesplňoval všechny zákonem stanovené parametry.
16. Pokud jde o navrhovatelův odkaz na soudní judikaturu, zadavatel vyjadřuje nesouhlas se závěrem, že v posuzované věci žádné pochybnosti o datu doručení námitek nevznikly, neboť datum doručení námitek nebylo Úřadu zřejmé nejméně do 14. 3. 2022, kdy byl připojen spisový materiál doručený zadavatelem. Pokud navrhovatel odkazuje na dokument, který sice je součástí dokumentace o zadávacím řízení, avšak nebyl předložen spolu s návrhem, nelze takový postup ztotožňovat se zasláním dokladu o doručení námitek, který musí být doručen Úřadu nejpozději současně s návrhem.
17. Zadavatel v závěru svého vyjádření k rozkladu akcentuje, že postup Úřadu není přepjatě formalistický. Naopak, akceptace argumentace navrhovatele by dle zadavatele indikovala, že povinnost zakotvenou v ustanovení §257 písm. d) zákona je možné splnit kdykoliv, tedy až do vydání rozhodnutí Úřadu. Takový postup dle navrhovatele zákonodárce při formulaci citovaného zákonného ustanovení neměl na mysli a nejde o žádoucí postup ani s ohledem na právní jistotu účastníků správního řízení.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad tím, že napadeným usnesením rozhodl tak, že zastavil správní řízení o návrhu podle § 257 písm. d) zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem přistoupil k potvrzení napadeného usnesení a k zamítnutí rozkladu.

V. K námitkám rozkladu*Obecně*

21. Náležitosti řádného návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele upravuje ustanovení § 251 odst. 1 zákona tak, že *„návrh musí vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.“*
22. V případě, že návrhu chybí kterákoliv náležitost podle § 251 odst. 1 zákona, pak je třeba takový návrh považovat za vadný. Úřad zahájené řízení ve smyslu § 257 zákona zastaví, pokud *„návrh neobsahuje obecné náležitosti podání stanovené správním řádem nebo označení zadavatele nebo v něm není uvedeno, čeho se navrhovatel domáhá, nebo k návrhu není připojen doklad o složení kauce ve výši podle § 255 odst. 1 nebo 2 a navrhovatel tyto nedostatky návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem neodstraní“*. Úřad zahájené řízení ve smyslu § 257 písm. d) zákona rovněž zastaví, aniž by navrhovatele vyzýval k odstranění vad podání v případě, že *„k návrhu zasílanému Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku není připojen doklad o doručení námitek zadavateli.“*
23. Ze shora uvedeného plyne, že Úřad je povinen rozlišovat mezi vadami odstranitelnými a neodstranitelnými a z hlediska toho, o jakou vadu se jedná, postupovat v zásadě dvěma možnými způsoby. V případě odstranitelné vady Úřad vyzve (ve smyslu § 37 odst. 3 a § 45 odst. 2 správního řádu) navrhovatele k jejímu odstranění v dodatečně poskytnuté lhůtě. V případě, že se však jedná o vadu neodstranitelnou, Úřad může toliko zahájené správní řízení zastavit pro vady podání, neboť zde není dán prostor pro nápravu takového nedostatku ze strany navrhovatele.
24. Na tomto místě považuji za vhodné uvést, že ustanovení § 251 odst. 1 zákona bylo v téměř totožném znění upraveno i v nyní již derogovaném zákoně č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v posledním znění (dále jen „ZVZ“), a sice v ustanovení § 114 odst. 3 ZVZ. Stejně tak úprava zastavení řízení v případě chybějícího dokladu o doručení námitek zadavateli (§ 257 zákona) již byla obsažena v ZVZ, konkrétně v § 117a.

25. Vzhledem k výše uvedenému lze tedy pro výklad účelu ustanovení § 251 odst. 1 a ustanovení § 257 zákona rovněž vyjít z důvodové zprávy k zákonu č. 40/2015 Sb., kterým se mění ZVZ, který s účinností od 6. 3. 2015 změnil mimo jiné i § 114 a § 117a ZVZ (dále jen „**novela zákona**“). Důvodová zpráva k novele zákona ve vztahu ke změně § 117a ZVZ výslovně uvádí, že *„nově je také koncipován důvod pro zastavení správního řízení, kdy v tomto ustanovení specifikované vady návrhu jsou vadami neodstranitelnými, což má za následek zastavení správního řízení. Smyslem je posílení odpovědnosti navrhovatele za jeho podání, kdy již před podáním návrhu ví, jaké náležitosti musí jeho návrh splňovat. S ohledem na důraz, který je kladen na rychlost správního řízení týkajícího se přezkumu veřejných zakázek, se jeví nezbytné, aby správní řízení, které je zahájeno i na základě vadného návrhu (toliko neběžela lhůta pro vydání rozhodnutí), nebylo zbytečně (a mnohdy obstrukčně) protahováno ze strany navrhovatelů na úkor postupu zadavatelů v rámci zadávacího řízení. Jde o standardní požadavky na navrhovatele, kterému je ze zákona zřejmé, že mimo jiné má spolu s návrhem složit kauci v předepsané výši, či že má jednoznačně uvést, v čem spatřuje porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech.“*
26. Dále akcentuji, že novela zákona (ZVZ) a současně tedy i nový zákon kladou na navrhovatele větší odpovědnost za řádnost návrhu a dodržení všech formálních náležitostí, jejichž nesplnění spojují přímo či nepřímo s právním následkem zastavení řízení.
27. Povinné náležitosti návrhu dle zákona přitom nejsou vyžadovány nijak svévolně. Díkce splnění všech náležitostí již při zahájení správního řízení sleduje legitimní účel, reprezentovaný především prevencí vedení nedůvodných a neoprávněných správních řízení. Za splnění všech formálních náležitostí návrhu jako nezbytné podmínky pro vedení správního řízení pak odpovídá navrhovatel, neboť k jeho žádosti je správní řízení zahajováno a vedením správního řízení může současně dojít k omezení práv dalších účastníků zadávacího řízení.
28. Samotný doklad o doručení námitek má stěžejní význam pro zahájení správního řízení, neboť představuje rozhodnou okolnost pro posouzení přípustnosti podaného návrhu z hlediska obligatorního a řádného předchozího využití institutu námitek a dále pro stanovení počátku běhu lhůty, po kterou zadavatel nesmí [ve smyslu § 246 odst. 1 písm. d) zákona] v případě podání návrhu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. Za zákonnost správního řízení a jeho vedení v souladu se zásadou hospodárnosti a efektivnosti odpovídá Úřad, který je k zajištění účelu řízení oprávněn pro zahájení řízení, potažmo vydání závazného rozhodnutí, požadovat po navrhovateli kvalifikované podklady. Klade-li tedy zákon odpovědnost za prokázání doručení námitek zadavateli na navrhovatele, je navrhovatel povinen již při podání návrhu předložit způsobilý doklad o doručení.
- K námitce navrhovatele, že Úřad postupoval přepjatě formalisticky a že rezignoval na výkon dohledu dle § 248 odst. 1 zákona*
29. Navrhovatel uvádí, že důvod pro zastavení správního řízení považuje za (přepjatě) formalistický.
30. Z obsahu správního spisu vyplývá, že Úřad dne 4. 3. 2022 obdržel od navrhovatele prostřednictvím datové schránky 3 datové zprávy.
31. První datová zpráva kromě průvodního dopisu obsahovala následující dokument:
- a. *„Návrh_na_přezkoumání_úkonů_zadavatele_II“*

32. Druhá datová zpráva kromě průvodního dopisu obsahovala následující dokumenty:
- b. „Legamaster II
 - c. *Payment_Conf_CB002XIHME*
 - d. *PM_pro_ÚHOS*“
33. Třetí datová zpráva kromě průvodního dopisu obsahovala následující dokument:
- e. „*dodejka_z_4_3_2022_UK*“
34. Již podle názvu a rovněž podle obsahu (viz níže) nelze ani jeden z výše citovaných dokumentů považovat za doklad o doručení námitek ve smyslu ustanovení § 257 písm. d) zákona, neboť žádný z dokumentů nedokládá skutečnost, že námítka byly zadavateli doručeny řádně a včas.
35. Kromě samotného návrhu, Prohlášení společnosti Legamaster, Potvrzení o složení kauce a plné moci navrhovatel doručil do datové schránky Úřadu pouze jeden další dokument, a sice „Dodejka datové zprávy“. Z tohoto dokumentu vyplývá pouze údaj o tom, že návrh byl doručen zadavateli.
36. Z výše uvedeného lze tak dovodit, že navrhovatel **předložil** Úřadu **doklad o doručení** stejnopisu **návrhu** zadavateli, **nikoliv doklad o doručení námitek zadavateli**.
37. Fakt, že návrh nesplňuje předmětnou zákonnou náležitost, navrhovatel připouští v rozkladu.
38. K uvedené námítce dále uvádím, že doklad o doručení námitek zadavateli, jako povinná náležitost návrhu, nepředstavuje skutečnost, která by měla být primárně předmětem dokazování v průběhu správního řízení, když zákon vyžaduje, aby doručení námitek zadavateli bylo postaveno najisto již při podání návrhu.
39. Není přepjatým formalismem situace, kdy zákon zcela legitimně požaduje po navrhovateli, aby již při podání návrhu bylo zřejmé, že jsou splněny všechny formální náležitosti (jak je podrobně uvedeno v obecném úvodu k vypořádání rozkladových námitek), a navrhovateli je známo, jaký důsledek s nepřiložením některé z nich spojuje.
40. Nemám pochybnosti o tom, že Úřad postupoval při posuzování řádnosti návrhu a při aplikaci příslušných ustanovení zákona zcela v souladu nejen s jazykovým, ale též s teleologickým výkladem. K mezím práva na meritorní přezkum se vyjádřil Ústavní soud v nálezu sp. zn. IV. ÚS 1488/16 ze dne 12. 1. 2017 následovně: „*V obecnější rovině Ústavní soud uvádí, že právo na přístup k soudu není absolutní, ale může být (a zpravidla též – jako v případě stěžovatele – i bývá) předmětem různých omezení, mj. týkajících se i podmínek řízení. Tato omezení jsou z pohledu základních procesních práv dovolená a jsou důsledkem skutečnosti, že již svou podstatou právo na přístup k soudu vyžaduje regulaci státem. Nicméně státem aplikovaná omezení nesmí zabránit nebo omezit přístup jednotlivce k soudu takovým způsobem nebo do takové míry, že by byla zasažena samotná podstata tohoto práva. Navíc musí sledovat legitimní cíl, a musí existovat rozumný vztah proporcionality mezi použitými prostředky a cílem, jehož má být dosaženo.*“
41. V daném případě je podstatné si uvědomit, že existují proti sobě stojící principy dobré správy a možnosti přístupu ke správnímu orgánu a na druhé straně zásada zákonnosti, účelnosti a efektivnosti správního řízení. V rozhodovaném případě tedy bylo na navrhovateli, aby naplnil náležitosti návrhu, který k Úřadu podává, a to s tím důsledkem, že pokud tyto

náležitosti nenaplní, dojde k zastavení správního řízení. Za situace, kdy je taková povinnost stanovena zákonem a navrhovatel tuto povinnost nesplní, nelze jeho povinnost přenášet na Úřad.

42. Zákon na navrhovatele klade jednoznačné požadavky v takovém rozsahu, aby mohl Úřad již na základě podaného návrhu rozhodnout, zda se tímto návrhem bude věcně zabývat. Splnění formálních požadavků návrhu tak musí být nepochybné již při zahájení řízení. Skutečnost, že Úřad vydal napadené usnesení s časovým odstupem, nic nemění na tom, že závěr o nenaplnění zákonných náležitostí návrhu byl učiněn bezprostředně po jeho obdržení.
43. Navrhovatel tedy „dokládá“ splnění zákonné povinnosti vyplývající z § 251 odst. 1 zákona (připojení dokladu o doručení) tím, že Úřad měl tento doklad k dispozici již ode dne 14. 3. 2022 a od téhož dne měl k dispozici rozhodnutí o námitkách zadavatele, přičemž z něho bylo zcela zřejmé, jak a kdy byly námitky navrhovatelem doručeny. K tomuto tvrzení navrhovatele konstatují, že jím zmiňovanou možnost zákon nepřipouští. Skutečnost, že zadavatel 10 dnů od zahájení správního řízení a doručení návrhu (dne 14. 3. 2022) zaslal Úřadu dokumenty, které tvoří součást dokumentace o zadávacím řízení, z logiky věci nemůže suplovat povinnost navrhovatele zakotvenou v § 251 odst. 1 zákona, tedy povinnost připojit k návrhu na zahájení řízení mimo jiné i doklad o doručení námitek zadavateli. Pokud by tomu tak bylo, stalo by se ustanovení § 251 odst. 1 zákona zcela obsoletním, neboť by povinnost navrhovatele byla vždy splněna v okamžiku, kdy by zadavatel doručil Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení.
44. V daném případě z obsahu návrhu vyplývá, že navrhovatel nedodržel povinné náležitosti návrhu stanovené zákonem, a je tedy povinen nést zákonný důsledek. Je zcela zřejmé, že navrhovateli nic nebránilo, aby podal návrh řádně a včas v souladu s tím, co po něm požaduje zákon. Pokud ovšem navrhovatel podal návrh, který byl stížen neodstranitelnou vadou, pak se sám vystavil následku, který zákon předpokládá, tedy že bude správní řízení zastaveno. Za takové situace Úřad nebyl oprávněn věcně přezkoumat podaný návrh, a to v důsledku jednání navrhovatele. Úřad se tedy nedopustil „*nepřípustné interpretace ZZVZ*“, jak navrhovatel namítá v samotném závěru části II rozkladové argumentace.
45. Z těchto důvodů se nemůže jednat ani o – slovy navrhovatele – „*odepření spravedlnosti*“ způsobené údajným přepjatým formalismem. Pro nepřiléhavost proto rovněž nelze akceptovat odkazy navrhovatele (uvedené na str. 3 rozkladu) na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 Af 97/2016 ze dne 18. 10. 2017 či na nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 281/04 ze dne 25. 8. 2005, v nichž tyto soudy zdůraznily potřebu vyhnouti se přepjatému formalismu ze strany správních orgánů (soudů), který v obecné rovině může představovat rozpor s principy spravedlnosti. Předmětná judikatura akcentuje skutečnost, že jako doklad postačuje přiložení rozhodnutí o námitkách – v šetřeném případě však takový doklad k návrhu přiložen nebyl. V této souvislosti odkazují navrhovatele na rozhodovací praxi Úřadu v obdobných věcech. Jedná se např. o tato rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 16. 3. 2021 sp. zn. ÚOHS-R0014/2021/VZ, č. j. ÚOHS-08128/2021/163/MBr, ze dne 8. 11. 2019 č. j. ÚOHS-R0156/2019/VZ-30463/2019/323/VVá, ze dne 25. 7. 2019 č. j. ÚOHS-R0098/2019/VZ-20437/2019/323/PMo a ze dne 19. 12. 2018 č. j. ÚOHS-R0169/2018/VZ-37846/2018/323/MBr.
46. Námitku poukazující na přepjatý formalismus v postupu Úřadu tedy odmítám jako nedůvodnou. Fakt, že Úřad měl v době vydání napadeného usnesení, resp. již dne 14. 3. 2022,

doklad o doručení k dispozici, nemůže nic změnit na tom, že navrhovatel porušil výše uvedené ustanovení zákona tím, že doklad o doručení neučinil již součástí návrhu. Nelze tak souhlasit s rozkladovým tvrzením navrhovatele, že se napadené usnesení „*příčí pravidlům logiky*“. Jak bylo výše uvedeno, ze strany Úřadu se jedná o ustálenou rozhodovací praxi, neboť Úřad respektuje posílení odpovědnosti navrhovatele za řádnost a úplnost podávaného návrhu a správní řízení v případě neodstranitelné vady návrhu, včetně nedoložení objektivního dokladu o doručení námitek zadavateli, důsledně zastavuje.

47. Po prostudování spisového materiálu mám za to, že nic nenasvědčuje ani tomu, že by Úřad v důsledku výše popsaného postupu – slovy navrhovatele – „*rezignoval na naplňování svého úkolu – vykonávat dohled nad postupem zadavatelů při zadávání veřejných zakázek*“. Jak bylo výše nastíněno, již v okamžiku obdržení návrhu Úřad rozhodl, že se návrhem nebude (nemůže) věcně zabývat.

K odkazu navrhovatele na aktuální komentářovou literaturu

48. Pokud jde o argumentaci obsaženou v části III rozkladu, v rámci které navrhovatel poukazuje na aktuální komentářovou literaturu k předmětnému ustanovení § 257 písm. d) zákona, a podle níž „*[n]ení vhodné, aby Úřad zastavoval správní řízení z ryze formalistických důvodů*“, zdůrazňuji následující. K odkazu na komentářovou literaturu je třeba uvést, že komentář není závazným výkladem zákona, ale pouze subjektivním názorem autora. Pokud navrhovatelem citovaná komentářová literatura uvádí, že „*[d]alší neodstranitelnou vadou je nepřipojení dokladu o doručení námitek. Pokud tento doklad však již ÚOHS má k dispozici (zadavatel jej například zaslal k návrhu jako součástí dokumentace o veřejné zakázce), domníváme se, že není vhodné, aby Úřad zastavoval správní řízení z ryze formalistických důvodů.*“, je zcela opomíjena právě povinnost zakotvená v § 251 odst. 1 zákona. Ostatně pro závěr učiněný Úřadem svědčí jiná odborná literatura, podle které „*[z]atímco u chybějícího dokladu o složení kauce zákonodárce v § 257 písm. a) umožňuje jeho dodatečné doplnění na výzvu [...], tak u ‚druhé poloviny‘ věty třetí, tedy u dokladu o doručení námitek zákonodárce v § 257 písm. d) toto dodatečné doplnění nepředpokládá, a tedy správní řízení bude zastaveno bez dalšího*“ (PODEŠVA, Vilém a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon o registru smluv. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2016, str. 916). K tomu je třeba doplnit, že Úřad v době posouzení formálních náležitostí předmětného návrhu vůbec neměl doklad o doručení námitek k dispozici. Navrhovatelem citovaná komentářová literatura poukazuje zejména na případy, kdy Úřad takovým dokladem disponuje, např. kdy v rámci předcházejícího správního řízení, které se týkalo téže veřejné zakázky, od zadavatele obdržel kompletní dokumentaci o zadávacím řízení. Taková situace však v tomto případě nenastala.

K tvrzení navrhovatele, že byl nařízeným předběžným opatřením ubezpečen o bezvadnosti návrhu

49. Pokud se jedná o navrhovatelovo tvrzení obsažené v části IV rozkladu zdůrazňující fakt, že Úřad dne 22. 4. 2022 nařídil předběžné opatření, kterým byl zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, čímž měl být navrhovatel údajně ubezpečen o formální bezvadnosti návrhu, uvádím tyto skutečnosti. Navrhovatel v rámci této argumentace nijak nerozporuje výrok napadeného usnesení a nejedná se tedy o námitku (ve smyslu správního řádu), která by směřovala proti napadenému usnesení. Jak bylo uvedeno v bodech 10 a 11 odůvodnění rozhodnutí o nařízení PO, Úřad předběžné opatření nařídil za účelem

zajištění účelu správního řízení. Poslední den tzv. blokační lhůty totiž připadl na den 3. 5. 2022, přičemž nebylo možné mít postaveno najisto, že k tomuto dni nabude meritorní rozhodnutí právní moci – motivací pro nařízení předběžného opatření tak bylo předejít situaci, kdy zadavatel po uplynutí „blokační“ lhůty dle § 246 zákona před nabytím právní moci rozhodnutí Úřadu ve věci samé uzavře smlouvu na realizaci veřejné zakázky. Je třeba zmínit, že mezi nařízením předběžného opatření a řádném podání návrhu není žádná souvislost. Předběžné opatření bylo nařízeno výlučně za účelem zajištění účelu správního řízení, a to navíc z opatrnosti (např. pro případ podání rozkladu), neboť Úřad vydal napadené usnesení před uplynutím blokační lhůty. Rozhodnutí o nařízení PO tak nijak nepředjímá, jak bude rozhodnuto o samotném návrhu. Rozkladová argumentace navrhovatele poukazující na to, že v důsledku nařízení předběžného opatření byl Úřadem v podstatě ubezpečen o formální bezvadnosti návrhu, je tudíž neopodstatněná.

Shrnutí

50. V posuzovaném případě je podstatné si uvědomit, že existují proti sobě stojící principy dobré správy a možnosti přístupu ke správnímu orgánu a na druhé straně zásada účelnosti a efektivnosti správního řízení. V rozhodovaném případě je na účastníkovi řízení, aby splnil požadavky na náležitosti návrhu, který k Úřadu podává, a to s tím důsledkem, že pokud tyto náležitosti nenaplní, dojde k zastavení správního řízení. Zadavatel i navrhovatel musí postupovat podle zákona a na oba subjekty klade zákon určité povinnosti. Navrhovatel má mimo jiné povinnost podat ve lhůtě návrh včetně jeho nezbytných náležitostí, pokud tuto povinnost navrhovatel nesplní, pak návrh nebude meritorně projednán. Na druhou stranu zadavatel má např. povinnost zaslat Úřadu vyjádření k návrhu a dokumentaci o zadávacím řízení. Pokud zadavatel nesplní tuto povinnost stanovenou zákonem, vystavuje se riziku potrestání za spáchání přestupku a Úřad má i pravomoc zadavateli uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení. Obě strany mají tedy určitý soubor povinností a Úřad musí vyžadovat jejich splnění v souladu se zákonem, neboť obě strany disponují rovným procesním postavením. Z téhož důvodu nelze po Úřadu požadovat, aby sám doplnil neúplný návrh navrhovatele nesplňující podmínky stanovené zákonem.
51. Považuji za důležité poukázat na skutečnost, že Úřad navrhovateli neubral ani neztížil jeho právo podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v zadávacím řízení na veřejnou zakázku, ani mu neumenšil jeho procesní práva.
52. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného usnesení, jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když napadené usnesení jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad ve správním řízení správně přezkoumal náležitosti návrhu navrhovatele, uvedl a srozumitelně odůvodnil úvahy, na jejichž základě dospěl k závěrům rozhodnutí, uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.
53. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když zastavil správní řízení podle § 257 písm. d) zákona, neboť k návrhu nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli, čímž byly splněny zákonem stanovené podmínky pro zastavení řízení.

VI. Závěr

54. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení.
55. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného usnesení, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Univerzita Karlova, Lékařská fakulta v Plzni, Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1
2. JUDr. Jiří Polanský, advokát, Trojanova 12, 120 00 Praha 2

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy